

Kapelica Matere božje

Spominska kapelica žrtvam 1. ,2 svetovne vojne in osamosvojitvene vojne

Na privzdignjen plato pri cerkvi nasproti župnišča, do katerega vodijo tri stopnice, je postavljena Materi božji posvečena kapelica pravokotnega tlorisa, zgrajena leta 1944 odkrita in blagoslovljena 5. novembra istega leta. Sezidal jo je stavbenik Zupanc po načrtu župnika Jožefa Kapusa kot spomin padlim in pobitim v 1. in 2. svetovni vojni iz krajev Rovte ,Petkovec, Praprotno Brdo, Žibrše in Medvedje Brdo, za njeno postavitev so bili posebej zaslužni domači domobranci. Iz dokumentov je razvidno, da so bili računi naslovljeni na poveljstvo 44 čete slov. domobranstva Rovte. Bila je zgrajena ob trideset letnici začetka prve svetovne vojne.

Sestavljena je iz preddverja, ki sloni na dveh stebričih, ki imata kapitela in bazi okrašene z nageljnovidnim cvetom. Fasade stranskih stranic so zidane iz grobo obdelanih kamnov (ponazarjajo krute, neusmiljene roke, ki so v vojnah slovenskim družinam ugrabile očete in sinove), na sredini hrbtni so večji kamniti klesanci v obliki križa, sprednja stran je zastekljena.

Notranjost je grajena kot oltar pod katerim je pravokotna kamnita plošča z imeni padlih, na sredini pa okrogla medeninasta plošča, polna simbolike: spodaj je krona trpljenja, nad njo slovenski nagelj, nad njim križ, obdan s slavo dvanajstih apostolov, s križa pa odseva na slovenski rod sedem žarkov, sedem vrst božjega usmiljenja v sedmih zakramentih. Na oltarju je podstavek, ovit v slovensko zastavo in okrašen z zlatim slovenskim nageljnovidnim, na njem stoji kip Srca Marijinega kupljen 1944. Ob straneh kipa so spet imena padlih, nad ploščami so na obeh straneh letnice obeh vojn. Sredi prve je križ, obdan s trnjevo krono – za prvo vojno, na drugi križ s krono iz trnja – znamenje, da so v tej vojni padli tudi mučenci za vero. Leta 1993 je bilo dodano tudi ime padlega v osamosvojitveni vojni leta 1991.

Čez celo zadnjo stran nad imeni padlih lebdi križ, ki je – poleg Marije, Kraljice slovenskega naroda, ki bdi nad vsemi – tudi temeljno sporočilo spomenika.

Kapela je pokrita z ravno betonsko streho z ležečim kvadrom spredaj na sredini, v katerega so vdolane kamnite kocke in kovinski disk s Kristusovim monogramom.

V kapelo so bila vklesana imena vseh vojaških in civilnih žrtev (**partizanov, vaških stražarjev, domobrancev in civilistov**) vojne do novembra 1944. Po koncu vojne pa je bila premajhna, da bi lahko vanjo zapisali tiste, ki so bili najbolj zaslužni zanjo. Bili so izbrisani in zamolčani vse do padca komunizma in šele leta 1993 so jim krajani lahko postavili obeležje. Upravičeno pa se sprašujemo kdaj če sploh kdaj bomo izvedeli za njihove grobove in bodo oprana njihova dobra imena. Bliža se 70 letnica njihove tragedije. Očetje in matere niso mogli pokopati svojih sinov, vdove ne svojih mož. Ali jih ne bodo mogli pokopati njihovi bratje in sestre njihovi otroci? Čas neusmiljeno dela proti temu, da bi dočakali dan ko se bo to zgodilo.

Kakšen davek je terjala vojna in brezobzirno revolucionarno delovanje nam kaže naslednji podatek. Pred drugo vojno je v Rovtah živelo nekaj čez 1300 ljudi, vojna in revolucija sta terjali skupaj 284 ljudi, predvsem moške populacije. Pri teh številkah, ki niso zgolj številke saj ima vsaka svoj ime in priimek, svojo dušo ne moremo ostati ravnodušni.

Spominski odbor farnih plošč Rovte.